Nr 21

Inrikesutskottets betänkande i anledning av propositionen 1973:108 med förslag till lag om ändring i utlänningslagen (1954:193).

Propositionen

I propositionen 1973:108 har Kungl. Maj:t (inrikesdepartementet) förslagit riksdagen att antaga det i propositionen framlagda förslaget till lag om ändring i utlänningslagen (1954:193), se bilaga.

Propositionens förslag innebär att utlänningslagen ändras så att utlänningsnämnden inte behöver höras i sådana ärenden om avvisning eller om verkställighet av avvisning, förpassning, utvisning eller förvisning, där den centrala utlänningsmyndigheten finner uppenbart att utlänningen bör tillåtas att uppehålla sig i riket.

Utskottet

Utskottet har inte funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag och får därför hemställa

att riksdagen bifaller propositionen 1973:108.

Stockholm den 3 maj 1973

På inrikesutskottets vägnar
KARL ERIK ERIKSSON

Närvarande: herrar Eriksson i Arvika (fp), Fagerlund (s), Nilsson i Tvärålund (c), Nilsson i Östersund (s), Nordgren (m), Fridolfsson i Rödeby (s), Johansson i Simrishamn (s), fru Ludvigsson (s), herrar Oskarson (m), Lorentzon (vpk), Nilsson i Kalmar (s), Mattsson i Skee (c), Ekinge (fp), Gustafsson i Säffle (c) och Olsson i Asarum (s).

Bilaga

Förslag till

Lag om ändring i utlänningslagen (1954: 193)

Härigenom förordnas att 20, 23, 45 och 58 §§ utlänningslagen (1954: 193) skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
20 §[1]	
Avvisning skall ske vid utlännings ankomst till riket eller omedelbart därefter; avvisning med stöd av 19 § må dock ske intill tre månader efter ankomsten. Beslut om avvisning meddelas av polismyndighet.	
Finner polismyndigheten skäl till avvisning föreligga men påstår utlänningen att han i det land, från vilket han kommit, löper risk att bliva utsatt för politisk förföljelse eller att han där icke åtnjuter trygghet mot att bliva sänd till land, i vilket han löper sådan risk, och är påståendet icke uppenbart oriktigt, skall ärendet underställas den centrala utlänningsmyndigheten. Den centrala utlänningsmyndigheten har att, efter utlänningsnämndens hörande, besluta i ärendet så snart det kan ske; är ärendet synnerligen brådskande, *må den centrala utlänningsmyndigheten meddela beslut, ehuru yttrandet från utlänningsnämnden icke föreligger.*	Finner polismyndigheten skäl till avvisning föreligga men påstår utlänningen att han i det land, från vilket han kommit, löper risk att bliva utsatt för politisk förföljelse eller att han där icke åtnjuter trygghet mot att bliva sänd till land, i vilket han löper sådan risk, och är påståendet icke uppenbart oriktigt, skall ärendet underställas den centrala utlänningsmyndigheten. Den centrala utlänningsmyndigheten har att, efter utlänningsnämndens hörande, besluta i ärendet så snart det kan ske. *Finner den centrala utlänningsmyndigheten uppenbart att avvisning ej bör ske eller* är ärendet synnerligen brådskande, *må beslut meddelas utan att yttrande inhämtas från utlänningsnämnden.*
Vad i andra stycket sägs skall ock gälla, då anledning förekommer till avvisning enligt 19 § andra stycket ävensom då polismyndigheten finner det vara tveksamt, om utlänning, mot vilken avvisningsanledning förekommer, bör avvisas.	
23 §[2]	
Beslut om förpassning meddelas, efter utlänningsnämndens hörande, av den centrala utlänningsmyndigheten. Föreligger beslut som avses i 12 § första stycket, *erfordras dock icke att utlänningsnämnden yttrar sig i förpassningsärendet.*	*Beslut i förpassningsärende meddelas, efter utlänningsnämndens hörande, av den centrala utlänningsmyndigheten. Finner den centrala utlänningsmyndigheten uppenbart att förpassning ej bör ske eller* föreligger beslut som avses i 12 § första stycket, *må beslut meddelas utan att yttrande inhämtas av utlänningsnämnden.*

[1] Senaste lydelse 1963:620.
[2] Senaste lydelse 1968:755.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
45 §[3]	
Innan den centrala utlänningsmyndigheten *i ärende,* som efter besvär kommit under myndighetens prövning, *meddelar beslut om avvisning, skall yttrande inhämtas från utlänningsnämnden.*	Innan den centrala utlänningsmyndigheten *meddelar beslut i avvisningsärende,* som efter besvär kommit under myndighetens prövning, *skall utlänningsnämnden höras. Finner den centrala utlänningsmyndigheten uppenbart att avvisning ej bör ske, må beslut meddelas utan att yttrande inhämtas från utlänningsnämnden.*
58 §	
Avvisning skall så snart det kan ske verkställas av polismyndighet. Verkställighet av förpassning, förvisning och utvisning ankommer på länsstyrelse.	
Påstår utlänningen att han i det land, till vilket han skulle befordras, löper risk att bliva utsatt för politisk förföljelse eller att han där icke åtnjuter trygghet mot att bliva sänd till land, i vilket han löper sådan risk, och är påståendet icke uppenbart oriktigt, skall ärendet underställas den centrala utlänningsmyndigheten; underställning skall dock ej ske, om påståendet enligt det beslut som förekommer till verkställighet redan är prövat. Den centrala utlänningsmyndigheten har att, efter utlänningsnämndens hörande, besluta i ärendet så snart det kan ske; är ärendet synnerligen brådskande, *må den centrala utlänningsmyndigheten meddela beslut, ehuru yttrande från utlänningsnämnden icke föreligger.*	Påstår utlänningen att han i det land, till vilket han skulle befordras, löper risk att bliva utsatt för politisk förföljelse eller att han där icke åtnjuter trygghet mot att bliva sänd till land, i vilket han löper sådan risk, och är påståendet icke uppenbart oriktigt, skall ärendet underställas den centrala utlänningsmyndigheten; underställning skall dock ej ske, om påståendet enligt det beslut som förekommer till verkställighet redan är prövat. Den centrala utlänningsmyndigheten har att, efter utlänningsnämndens hörande, besluta i ärendet så snart det kan ske. *Finner den centrala utlänningsmyndigheten uppenbart att verkställighet ej bör ske eller* är ärendet synnerligen brådskande, *må beslut meddelas utan att yttrande inhämtas från utlänningsnämnden.*

Avser verkställighet, som enligt andra stycket underställts den centrala utlänningsmyndigheten, förpassning och har förhör icke hållits i förpassningsärendet, skall, om utlänningen begär det, förhör hållas. Det åligger den centrala utlänningsmyndigheten att, innan ärendet avgöres, underrätta utlänningen om hans rätt att påkalla förhör.

Finner den centrala utlänningsmyndigheten anledning till verkställighet enligt 54 §, skall frågan härom underställas Konungen.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt däråd meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

[3] Senaste lydelse 1971: 1186.

GOTAB 73 3791 S Stockholm 1973